

som det, der serner sig meest fra det oprindelige Forslag; dernæst det af den 7de Landssthingsmand for 6te Kreds stillede Forslag, forudsat, at Udvalgets Indstilling maatte blive forkastet, og endelig, hvis ogsaa dette Forslag skulde blive forkastet, selve Udkastets Bestemmelse om Opkrævelsen af 50 pCts. Forhøielsen af Accisen i 2 Aar. Det er naturligt, at ved Antagelsen af et Forslag ere dermed de andre forkastede. Jeg skal saaledes nu sætte de tvende Ændringsforslag under Forhandling tilligemed Udkastet.

Det til denne Behandling fremkomne Ændringsforslag var saalydende:

Forslag af Unsgaard:

At Ordene „i Aarene 1852 og 1853“ forandres til: „i Aaret 1852“.

Unsgaard: Det er vistnok ikke, fordi jeg i Realiteten har Noget at erindre imod det af det ærede Udvalg fremsatte Forslag, at jeg har tilladt mig at stille det af mig foreslaaede Ændringsforslag; men det er navnlig af Hensyn til de Betænkkeligheder, som fra flere Sider ere blevne fremsorte ved Sagens 1ste Behandling imod det Formelle af Forslaget, at jeg har troet at burde fremsætte det Forslag, jeg her er fremkommen med. Disse Betænkkeligheder have ogsaa stillet sig for mig, og jeg har saameget mere troet, at man kunde undgaae det Hele, ved at lade denne Bestemmelse gjælde for Aaret 1852, og, efter de Motiver, der have ledsaget Regjeringens Udkast, troer jeg ikke, at der vil være noget Væsentligt derimod at erindre.

Ordføreren (Bessely): Saaledes som Udvalget har opfattet de Forhandlinger, som fandt Sted ved dette Lovudkasts 1ste Behandling, var man dengang enig i det Hovedpunkt, at der fra 1ste Januari næstkommende Aar bør stiftes Kjøbenhavns Havnekasse en Indtægt til at bestridе sine Afgifter med, og at, forsaavidt man ikke inden denne Tid kunde anvise den nogen anden Indtægt, skulde den kunne oppebære den omhandlede 50 pCts. Forhøielse af Accisen. Derimod viste der sig forskellige Anskuelser om, hvorledes man skulde komme til dette Resultat, idet der opstod et formelt Spørgsmaal om, hvorvidt det lod sig udføre at gaae ind paa det af Udvalget stillede

Forslag om en Forlængelse af 3 Maaneder, og endda opnaae at komme ind paa Sagens Realitet i nærværende Sæstion. Jeg skal ikke gaae ind paa dette formelle Spørgsmaal, idet jeg antager, at de Forhandlinger, som fandt Sted forrige Gang, ville være tilstrækkelige til, at ethvert af Thingets Medlemmer har kunnet danne sig en Mening om dette formelle Spørgsmaal. Udvalget antager, at det vilde være ønskeligst, om Bestemmelsen om en Forlængelse paa 3 Maaneder kunde blive til Lov, og det har derfor ikke opgivet sit Ændringsforslag. Men, idet Udvalget ikke har nogen Sikkerhed for, at dette Forslag kunde gaae igennem, troer det, at, forsaavidt dette ikke maatte blive Tilfældet, bør man gaae ind paa det Ændringsforslag, som er stillet af den ærede Rigsdagsmand, der sidder i Nærheden af mig (Unsgaard), idet man saa kommer til det Resultat, som er nærmest det, der, saaledes som Udvalget har opfattet Forhandlingerne forrige Gang, er Thingets Mening.

S. P. Hansen: Naar jeg har tilladt mig at optage Regjeringens oprindelige Forslag om en Forlængelse af Afgiften paa to Aar, da er det ingenlunde, fordi jeg jo erkjender den fuldkommen berettigede Grund, som Udvalget har anført, for ikke nu at behandle det foreliggende Lovudkast; men fordi jeg paa den anden Side har troet, at selv om man nu vedtager det af et æret Medlem stillede Ændringsforslag, som gaaer ud paa, at Afgiften kun skal forlænges for eet Aar, vil man dog ikke leynes den tilstrækkelige Tid til at afgjøre alle herhenhørende Forhold; og da jeg nu anseer det lidet ønskelig for Thinget, saaledes hvert Aar at faae en Lov forelagt, som det paa Grund af Omstændighederne ikke kan behandle i Realiteten, men maa fornye fra det ene Aar til det andet, og jeg derimod har en temmelig sikker Forvisning om, at det, naar man vedtager Forlængelsen for to Aar, vil være muligt at bringe de herhen hørende Forhold til en saadan Ordning, at man kan komme ind paa Realiteten, saa har jeg troet deri at see en Grund til at holde mig til det af Regjeringen oprindeligt fremsatte Forslag.

Unsgaard: Jeg skulde blot med Hensyn til hvad den sidste ærede Taler meente,